

ارائه الگوریتمی جهت تسریع روش تکرار سیاست در راستی - آزمایی فرآیندهای تصمیم مارکوف با استفاده از یادگیری ماشین

محمدصادق محقق^{۱*}، استادیار

^۱ دانشکده علوم ریاضی - دانشگاه ولیعصر رفسنجان - رفسنجان - ایران mohagheghi@vru.ac.ir

چکیده: فرآیندهای تصمیم مارکوف (MDPs) در هوش مصنوعی و راستی آزمایی رسمی برای مدلسازی سیستم‌های کامپیوتری که دارای رفتارهای تصادفی و غیرقطعی هستند استفاده می‌شوند. دو دسته مهم از ویژگی‌هایی که در واری مدل احتمالاتی استفاده می‌شوند شامل احتمال بهینه (بیشینه یا کمینه) رسیدن به حالت هدف و پاداش انباشته شده بهینه تا رسیدن به هدف هستند. تکرار مقدار و تکرار سیاست دو روش عددی تکراری شناخته شده برای تقریب مقادیر بهینه مورد نیاز هستند. یکی از ایرادات اساسی این روش‌ها زمان اجرایی بالای آنهاست. در این مقاله روشی جدید برای تسریع همگرایی به سیاست بهینه ارائه می‌شود که زمان اجرایی روش تکرار سیاست را کاهش می‌دهد. این روش بر پایه استفاده از یادگیری ماشین برای تخمین یک سیاست نزدیک به بهینه است. برای هر کلاس از مدل‌های MDP تعدادی مدل کوچک را برای مرحله آموزش و ساخت دسته‌بند در نظر می‌گیریم. دسته‌بند ساخته شده در فرآیند یادگیری، برای پیش‌بینی کنش بهینه هر حالت MDP داده شده به کار می‌رود تا یک سیاست نزدیک به بهینه را ارائه دهد. این دسته‌بند برای MDP های بزرگ از همان دسته مدل‌ها قابل استفاده است تا با پیشنهاد یک سیاست مناسب، زمان مصرفی کل را کاهش دهد. پیاده سازی روش ارائه شده در واری مدل PRISM نشان می‌دهد زمان اجرا به طور میانگین ۵۰ درصد کاهش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: راستی آزمایی صوری، واری مدل احتمالاتی، فرآیندهای تصمیم مارکوف، تکرار سیاست، دسترس پذیری بهینه، یادگیری ماشین.

Accelerating policy iteration for verifying Markov decision processes using machine learning

MohammadsadeghMohagheghi^{1*}, Assistant professor,

¹ Department of Computer science, Vali-e-Asr University of Rafsanjan,, Rafsanjan, Iran, mohagheghi@vru.ac.ir

Abstract: Markov decision processes (MDPs) are used in artificial intelligence and formal verification to model computer systems with nondeterministic and stochastic behaviors. Optimal reachability probabilities and expected accumulated rewards are two main classes of properties that are used in probabilistic model checking. Value iteration and policy iteration are two well-known iterative numerical methods to approximate the optimal values. A main challenge of these approaches is their high running time. In this paper, a new method is proposed for accelerating the convergence to the optimal policy. This method is based on using machine learning to estimate optimal policies. For each class of MDP models, we consider several small models for the training and construction step of the classifier model. The classifier model is used to predict the optimal actions of each MDP model and for suggesting a near optimal policy for large models of the same MDP class. Implementing the proposed method in the PRISM model checker shows a 50% improvement in the average runtime.

Keywords: *Formal verification, probabilistic model checking, Markov decision processes, maximal reachability probabilities, policy iteration, machine learning.*

* corresponding author, Email of the corresponding author

۱. مقدمه

وارسی مدل احتمالاتی یک روش راستی آزمایی رسمی^۱ برای تحلیل ویژگی‌های کمی و کیفی سیستم‌های کامپیوتری تصادفی است. در این روش سیستم‌های تغییر وضعیت احتمالاتی^۲ برای مدل‌سازی سیستم‌های کامپیوتری مورد بررسی استفاده می‌شوند [1]. زنجیره‌های مارکوف در مدل‌سازی سیستم‌هایی که رفتاری کاملاً احتمالاتی دارند به کار می‌روند. از سوی دیگر فرآیندهای تصمیم مارکوف^۳ (MDPs) برای مدل‌سازی سیستم‌هایی که جنبه‌هایی از رفتارهای احتمالاتی و غیرقطعی را توأم دارند استفاده می‌شوند [1,2]. به عبارتی در واریسی مدل احتمالاتی از MDP ها به عنوان توسعه‌ای بر سیستم‌های تغییر وضعیت که مفاهیم عدم قطعیت و احتمالات را نیز در بر دارند استفاده می‌شود عدم قطعیت غالباً زمانی استفاده می‌شود که در مدل‌سازی با مسائلی مانند "در نظر گرفتن تصمیم‌گیری توسط سیستم" و یا "عدم وجود اطلاعات لازم در مورد بخش‌ی/ی از آن" مواجهیم. منطق درخت محاسبات احتمالاتی^۴ (PCTL) یک منطق زمانی شناخته شده برای توصیف ویژگی‌های مورد نیاز در واریسی مدل احتمالاتی است. راستی آزمایی ویژگی-

^۱ Formal verification^۲ Probabilistic transition systems^۳ Markov decision processes^۴ Probabilistic computation tree logic

های PCTL در MDP ها معمولاً به محاسبه احتمالات دسترس‌پذیری بهینه (کمینه یا بیشینه) یا پاداش مورد انتظار بهینه نیاز دارد. در این موارد نیاز به انجام محاسبات عددی برای واریسی ویژگی‌های مورد نظر است. یکی از این روش‌های عددی فرآیند واریسی مدل را به ساخت و حل یک مساله برنامه ریزی خطی (LP) تبدیل می‌کند. هرچند پیچیدگی زمان مصرفی این روش بر حسب اندازه مدل چندجمله‌ای است اما کارایی آن برای حل بیشتر نمونه‌های مسائل واقعی پایین است [1-3]. تکرار ارزش^۵ و تکرار سیاست^۶ دو روش شناخته شده دیگر برای تخمین احتمالات دسترس‌پذیری یا پاداش مورد انتظار بهینه هستند که کارایی بیشتری نسبت به روش LP دارند [2]. PRISM و STORM مشهورترین ابزارهای واریسی گر مدل احتمالاتی هستند که از روش‌های تکرار ارزش و تکرار سیاست پشتیبانی می‌کنند [4,5].

نیاز بالا به زمان یا حافظه معمولاً کارایی و امکان‌سنجی واریسی مدل را در همه انواع آن محدود می‌کند [2,3]. دلیل اصلی این محدودیت نیاز به ذخیره کل اطلاعات مدل در حافظه اصلی است. علاوه بر این، در مورد واریسی مدل احتمالی، محاسبات عددی بسیار زمان بر است. طیف وسیعی از رویکردها برای مقابله با این مشکلات پیشنهاد شده‌اند (برای مرور تعدادی از آنها به [3,5,6] مراجعه کنید). در بیشتر

^۵ Value iteration^۶ Policy iteration

القایی، تکرارها تا زمان برآورده سازی یک معیار توقف از پیش تعریف شده ادامه می یابند. در تکرار سیاست اصلاح شده^۳ تعداد محدودی از تکرارها برای بروزرسانی مقادیر هر DTMC القایی اعمال می شود.

به عنوان نوآوری اصلی این مقاله برای بهبود عملکرد تکرار سیاست، روشی با استفاده از یادگیری ماشین و درخت تصمیم برای تقریب سیاست مناسب برای مدل MDP داده شده ارائه می شود. این روش مساله یافتن سیاست بهینه را به یک مساله دسته بندی^۴ تبدیل می کند که در آن به هر حالت یک کنش از دسته مربوطه نسبت داده می شود. برای مرحله آموزش از چندین نمونه کوچکتر از مدل MDP داده شده استفاده می شود. رویکرد مورد نظر، محاسبه سیاست بهینه برای هر یک از این مدل های کوچک برای آموزش دسته بند انتخاب شده (در این مقاله درخت تصمیم) است. در این رویکرد، حالت های MDP داده شده به عنوان ورودی در نظر گرفته می شوند. به ازای هر حالت، دسته بند (درخت تصمیم) ساخته شده یکی از کنش های MDP را به عنوان کنش بهینه پیشنهاد می دهد.

روش ارائه شده در این مقاله به عنوان پیش پردازش استفاده می شود. این روش برای یک مدل MDP بزرگ و ویژگی PCTL داده شده یک سیاست اولیه مناسب را بدون هیچ تکرار اضافی فراهم کند. استفاده از سیاست اولیه مناسب (در مقابل سیاست تصادفی) می تواند به کاهش تعداد تکرارهای لازم تا همگرایی به جواب بهینه شود. ضمناً با داشتن یک سیاست اولیه مناسب، این امکان به وجود می آید که از برخی تکنیک های شناخته شده برای DTMC ها در

موارد، این رویکردها عمومی هستند و می توانند در هر روش عددی تکراری اعمال شوند. در این مقاله، بر روی روش تکرار سیاست (PI) تمرکز شده و رویکردی برای بهبود عملکرد آن ارائه می شود. این رویکرد متکی بر استفاده از مفهوم سیاست برای حل مساله عدم قطعیت در مدل های MDP است. برای هر سیاست (به عنوان یک نگاهت از حالت ها به کنش ها^۱)، یک زنجیره مارکوف گسسته^۲ (DTMC) القایی به نام DTMC خارج قسمت تولید می شود. سپس از یک روش تکراری برای محاسبه (یا تقریب) احتمال دسترس پذیری به حالت های هدف استفاده می شود [7]. سیاست ها بر اساس رویکرد حریمانه بهبود می یابند، که در آن بهترین کنش هر حالت انتخاب می شود. دلیل اصلی در نظر گرفتن PI در این مقاله این است که نیازی به داشتن تمام اطلاعات یک مدل در هر تکرار نیست و در مقابل، با در نظر گرفتن DTMC های القایی مقادیر حالت ها به روز می شوند. از این رو تعداد کل محاسبات و مدت زمان اجرا در هر تکرار کاهش می یابد.

یک عیب PI در مقایسه با سایر روش های عددی تکراری این است که تعداد کل تکرارهای آن به دقت سیاست های محاسبه شده بستگی دارد [2] یعنی هر قدر که سیاست های انتخابی به سیاست بهینه نزدیکتر باشند و تعداد بیشتری از کنش های بهینه را انتخاب کنند تعداد کل تکرارها کمتر می شود. به طور کلی، هیچ رویکرد ساده ای برای تقریب یک سیاست اولیه مناسب برای مدل MDP داده شده وجود ندارد [2,6]. روش PI استاندارد یک سیاست دلخواه (یا تصادفی) را به عنوان سیاست اولیه انتخاب می کند و سیاست ها را تا رسیدن به یک مورد ثابت بهبود می دهد. برای هر DTMC

^۳Modified policy iteration

^۴Classification

^۱Actions

^۲Discrete-time Markov chain

جهت کاهش فضای حالات و افزایش کارایی استفاده کرد. به عنوان مثال می توان به روش شبیه سازی دوگانه¹ [8] و ترتیب توپولوژیکی برای DTMCها [9,10] اشاره کرد. در روش پیشنهادی، امیدواریم بیشترین تعداد تکرار را برای اولین DTMC داشته باشیم و آن را به مدل معادل کوچکتر تقلیل دهیم تا تعداد کل محاسبات کاهش یابد. این در حالی است که در روش تکرار سیاست استاندارد یا اصلاح شده، معمولاً سیاست آغازین از دقت پایینی برخوردار است و استفاده از تکنیک های کاهش برای DTMC های القایی دارای سربار زمان مصرفی بالایی خواهد بود.

روش ارائه شده در این مقاله در واریسی گرس مدل² PRISM پیاده سازی شده و بر روی تعدادی از مثال های استاندارد مورد محک قرار گرفته است. نتایج تجربی از بهبود تقریبی تا بیش از ۹۰ درصد در کاهش تعداد تکرارها و زمان اجرا حکایت دارد.

۱-۱ مروری بر کارهای انجام شده

یادگیری ماشین یکی از روش های رایج هوش مصنوعی برای حل کارای بسیاری از مسائل در حوزه های گوناگون علوم است [22,24]. استفاده از یادگیری ماشین برای بهبود کارایی واریسی مدل احتمالاتی در سالیان اخیر مورد توجه تعدادی از پژوهشگران قرار گرفته است. استفاده از الگوریتم های مبتنی بر یادگیری با تمرکز بر الگوریتم های برنامه ریزی پویای بلادرنگ³ در [9] بررسی شده است. در این روش تمرکز بر حالت های مهمتر و به روز رسانی مقادیر آنها و صرف نظر از حالت های کم اهمیت است. یکی از ایرادات این کار وابستگی

¹bisimulation

²Probabilistic Symbolic model checker

³Real-time dynamic programming

آن به ساختارگرافی مدل MDP است به شکلی که ممکن است برای دسته ای از مدلها سربار محاسبات بیشتر از روش های استاندارد شود. در [6] از روش های یادگیری عمیق با تاکید بر ایده های یادگیری تقویتی استفاده شده است تا دسته ای از مسائل زمانبندی که با MDP ها مدل شده اند به شکل موثر حل شوند. یادگیری ماشین برای تعریف MDP ها در محیط های جدید در [11] استفاده شده است. در این کار احتمالات تغییر وضعیت طی یک فرآیند یادگیری تخمین زده می شوند. تکنیک های سریعتر جبر خطی عددی در [12] استفاده شده است تا زمان محاسبات تکراری و عددی کاهش یابد. در [13] از درونیابی برای تخمین سیاست بهینه استفاده شده است. هر چند ایده اصلی مقاله جاری که در بخش های بعد توضیح داده می شود نیز به تخمین سیاست بهینه می پردازد اما تفاوت اصلی آن با [13] در استفاده از دسته بندی و درخت تصمیم است. ضمناً روش ارائه شده در [13] محدود به یک مطالعه موردی⁴ است در حالی که روش ما عمومیت دارد. در [14] از یادگیری ماشین برای تخمین مجموعه های مورد نیاز در واریسی مدل کیفی برای MDP استفاده شده است. علاوه بر این پژوهش هایی در دو دهه گذشته برای کاهش زمان مصرفی روش های تکراری عددی مورد استفاده در واریسی مدل احتمالاتی ارائه شده اند. برخی از این روش ها بر روی MDP هایی با ساختار خلوت تمرکز دارند [4,7,10,20] و برخی دیگر برای مدل هایی با ساختار غیرخلوت توسعه یافته اند [12,19,21]. هر چند این روش های بهبود یافته قادرند با کاهش زمان مصرفی محاسبات کارایی روش های واریسی مدل احتمالاتی را بهبود دهند اما کاربرد آنها به مدل های با اندازه استاندارد که حافظه کامپیوتر قادر به نگهداری اطلاعات آنها است محدود می شوند. از

⁴Case study

MDP ها به طور گسترده در ریاضیات، علوم کامپیوتر، اقتصاد و سایر و علوم برای مدل سازی سیستم هایی که رفتارهای غیرقطعی و تصادفی دارند به کار می روند [10]. در واری مدل MDP ها به عنوان سیستم های تغییر وضعیت با توزیع های احتمالاتی به کار می روند. برای هر حالت $s \in S$ و کنش مجاز $\alpha \in Act(s)$ از $Post(s, \alpha)$ برای مجموعه حالت های بعد از $s \in S$ با کنش α استفاده می شود. همچنین از $Post(s)$ برای مجموعه حالت های بلافاصله پس از s استفاده می شود:

$$Post(s, \alpha) = \{s' \in S \mid \delta(s, \alpha, s') > 0\} \quad (1)$$

$$Post(s) = \{\cup_{\alpha \in Act(s)} Post(s, \alpha)\} \quad (2)$$

یک زنجیره مارکوف زمان-گسسته (DTMC) یک MDP است که در آن به ازای هر حالت دقیقاً یک کنش مجاز تعریف می شود. یک مسیر در M یک اجرای ممکن از سیستم مدل شده است که به صورت دنباله ای ناتمام (متناهی یا نامتناهی) از حالت ها و کنش ها به شکل $\pi = s_0 \xrightarrow{\alpha_0} s_1 \xrightarrow{\alpha_1} \dots$ هر مقدار $i \geq 0$ داریم $\alpha_i \in Act(s_i)$ و $s_{i+1} \in Post(s_i, \alpha_i)$ برای مجموعه همه مسیرهای نامتناهی M که از حالت $s \in S$ شروع می شوند استفاده می کنیم. از $FPath_s$ نیز برای زیرمجموعه مسیرهای متناهی آن استفاده می کنیم. ضمناً از $\pi(i)$ برای نمایش حالت $i+1$ -ام از مسیر π استفاده می شود یعنی $\pi(i) = s_i$.

مثال ۱- برای درک بهتر نقش MDP ها در واری مدل احتمالات رباتی را در نظر بگیرید که در یک محیط شامل سه اتاق عمل می کند. ربات دارای سلول های خورشیدی است که

طرف دیگر تمرکز اصلی پژوهش ما بر روی توسعه روش های آماری واری مدل برای نمونه های بزرگی است که روش های یاد شده قادر به اعمال نیستند.

همچنین کاربردهای متنوعی از DTMC ها و MDP ها در [15-18,23] ارائه شده است.

۲. تعریف های مربوط به مساله

در این بخش به مرور تعریف های مربوطه برای فرآیندهای تصمیم مارکوف، واری مدل احتمالاتی و یادگیری ماشین پرداخته می شود. توضیحات نظری بیشتر در [1-3,11] ارائه شده اند. در این مقاله از $Dist(S)$ برای مجموعه همه توزیع احتمالات گسسته روی فضای S داده شده استفاده می شود. هر توزیع احتمال تابعی به صورت $p: S \rightarrow [0,1]$ است که در آن $\sum_{s \in S} p(s) = 1$.

تعریف ۱. یک فرآیند تصمیم مارکوف (MDP) به صورت چندتایی $M = (S, s_0, Act, \delta, G)$ تعریف می شود که S مجموعه متناهی از حالت های مدل، $s_0 \in S$ حالت آغازین، Act مجموعه ای متناهی از کنش ها است که برای هر حالت $s \in S$ یک یا چند کنش از Act به عنوان کنش های مجاز شناخته می شوند و با $Act(s)$ نشان داده می شوند، $\delta: S \times Act \rightarrow Dist(S)$ یک تابع تغییر وضعیت است و $G \subset S$ یک مجموعه غیرتهی هدف است. منظور از $\delta(s, \alpha, s')$ احتمال رفتن از حالت s به حالت بعدی s' با استفاده از کنش α است. هر تغییر وضعیت یک سه تایی به صورت (s, α, s') است اگر $\delta(s, \alpha, s') > 0$ برقرار باشد. اندازه M که با $|M|$ نشان داده می شود به شکل مجموع تعداد حالت ها و تغییر وضعیت های مدل تعریف می شود.

مقدار محدودی شارژ را فراهم می‌کنند. وظیفه ربات جستجو و پیدا کردن یک شیء مشخص در یکی از اتاق‌ها است.

بازگشت به خانه قبل نیز وجود دارد. برای مدلسازی رفتار این ربات یک MDP در نظر گرفته شده که اطلاعات هر یک از تغییر وضعیت‌های ممکن آن در جدول ۱ ارائه شده است. این MDP شامل ۵ حالت است که حالت‌های ۱ تا ۳ نشان دهنده قرار داشتن در اتاق‌های سه گانه است. حالت ۴ نشان دهنده اتمام شارژ و در نتیجه شکست جستجو و حالت ۵ نشان دهنده یافتن شیء مورد نظر است. در واری مدل این ربات علاقه‌مند به یافتن بیشترین احتمال رسیدن به حالت هدف (یافتن شیء مورد جستجو) هستیم. در این مثال حالت اول به عنوان شروع در نظر گرفته می‌شود. مقادیر احتمالات بر اساس شرایط محیطی تخمین زده شده است.

۲-۱ سیاست

مفهوم سیاست یک سازوکار استاندارد برای حل انتخاب‌های غیرقطعی در مدل‌های MDP است که با استفاده از آن می‌توان به تحلیل رفتارهای احتمالاتی این مدل‌ها پرداخت. در این مقاله تنها سیاست‌های قطعی و بی حافظه^۱ در نظر گرفته می‌شوند که برای محاسبه ویژگی‌های ارائه شده در PCTL (که در ادامه توضیح داده می‌شوند) کافی هستند [2,9].

تعریف ۲ (سیاست) یک سیاست قطعی برای یک MDP مثل M به صورت تابع $Act \rightarrow FPath_s : \sigma$ تعریف می‌شود که برای هر مسیر متناهی به شکل $s_0 \xrightarrow{\alpha_0} s_1 \xrightarrow{\alpha_1} \dots \xrightarrow{\alpha_{i-1}} s_i$ یک کنش مجاز $\alpha_i \in Act(s_i)$ را انتخاب می‌کند. یک سیاست σ بی حافظه نامیده می‌شود اگر تنها به آخرین حالت مسیر وابسته باشد. از Adv_M برای مجموعه همه سیاست‌های قطعی M استفاده می‌شود.

احتمال	کنش	مقصد	مبدا
.03	s	4	1
.07	s	5	1
.9	s	2	1
.15	f	4	1
.15	f	5	1
.7	f	2	1
.08	s	4	2
.02	s	5	2
.8	s	3	2
.1	s	1	2
.09	f	4	2
.06	f	5	2
.7	f	3	2
.15	f	1	2
.06	s	4	3
.04	s	5	3
.7	s	3	3
.2	s	2	3
.07	f	4	3
.08	f	5	3
.6	F	3	3
.25	F	2	3
1	D	4	4
1	D	5	5

جدول ۱- نمایش اطلاعات تغییر وضعیت MDP مثال ۱

فرض کنید ربات از قبل نمی‌داند شیء در کدام اتاق قرار دارد و احتمال وجود آن در هر اتاق یک سوم است. ربات در هر یک از اتاق‌ها می‌تواند در یکی از دو وضعیت آهسته یا سریع کار کند. در وضعیت سریع احتمال یافتن شیء بیشتر خواهد بود اما احتمال اتمام شارژ نیز بیشتر می‌شود. مدت زمان حضور در هر اتاق یک ساعت است. در صورتی که قبل از اتمام جستجوی یک اتاق شارژ ربات تمام شود ماموریت شکست خورده گزارش می‌شود. از طرفی در صورتی که قبل از اتمام شارژ، یک ساعت جستجو به اتمام برسد ربات می‌تواند به اتاق بعدی گام بگذارد. همچنین به دلیل وجود برخی شرایط محیطی در صورت عدم یافتن شیء مورد نظر احتمال

^۱Memory-less and deterministic

در فرایند واری مدل از انواع منطق زمانی^۱ برای توصیف ویژگی‌های مورد نظر استفاده می‌شود. توسعه‌های احتمالاتی منطق زمانی مانند PCTL و LTL احتمالی برای توصیف خصوصیت‌های استفاده می‌شوند که لازم است در برابر ساختارهای احتمالی مورد بررسی قرار گیرند [1,2,11]. یک کلاس مهم از خصوصیات PCTL برای MDP ها مجموعه احتمالات دسترس‌پذیری بهینه^۲ است. به عنوان مثال، حداقل یا حداکثر احتمال رسیدن به یکی از حالت‌های G در هنگام شروع از حالت $s \in S$ به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$P_s^{\min}(G) = \inf_{\sigma \in Adv_M} P_s^\sigma(G) \quad (۳)$$

$$P_s^{\max}(G) = \sup_{\sigma \in Adv_M} P_s^\sigma(G) \quad (۴)$$

که در رابطه‌های فوق $p_s^\sigma(G)$ به عنوان فضای احتمال روی $Path_s^\sigma$ تعریف می‌شود:

$$p_s^\sigma(G) = \text{Prob}_s^\sigma(\{\pi \in Path_s^\sigma \mid \exists i. \pi(i) \in G\}) \quad (5)$$

برای سادگی در ادامه این مقاله احتمالات دسترس‌پذیری بیشینه را در نظر می‌گیریم. احتمالات دسترس‌پذیری کمینه به شکل مشابه محاسبه می‌شوند. محاسبه احتمالات دسترس‌پذیری بیشینه به محاسبه سیاست بهینه^{*} کاهش می‌یابد که معادله زیر (معروف به معادله بلمن) را ارضا کند:

$$p_s^{\sigma^*}(G) = \begin{cases} 1 & \text{if } s \in G \\ \max_{\alpha \in Act(s)} \left(\sum_{s' \in Post(s, \alpha)} P(s, \alpha, s') \cdot p_{s'}^{\sigma^*}(G) \right) & \text{if } s \notin G \end{cases}$$

به شکل مشابه سیاست بهینه سیاستی است که بهترین کنش‌ها را به هر حالت نسبت دهد:

برای سادگی در ادامه کار برای کنش‌های هر حالت مثل S تنها از ترتیب آن کنش استفاده می‌شود. برای هر حالت $s \in S$ قرارداد می‌کنیم $\sigma(s) = 0$ اگر سیاست σ اولین کنش M را انتخاب کند، $\sigma(s) = 1$ اگر سیاست σ دومین کنش M را انتخاب کند و به همین صورت برای سایر کنش‌ها نگاشت متناسب تعریف می‌شود. برای MDP مثال ۱ یک سیاست ممکن است به حالت‌های ۱ و ۲ کنش S (معادل با حرکت آهسته) و برای حالت سوم کنش f را انتخاب کند.

برای هر سیاست σ یک DTMC متناظر (که به آن DTMC خارج قسمت می‌گویند) قابل تعریف است که می‌توان از آن برای تحلیل رفتار سیستم تحت σ استفاده کرد. محاسبه احتمال دسترس‌پذیری بهینه برای یک MDP داده شده به مساله محاسبه یک سیاست بهینه که احتمال رسیدن به یکی از حالت‌های هدف با شروع از s_0 را کمینه یا بیشینه می‌کند، کاهش می‌یابد [1,7].

تعریف ۳- (DTMC خارج قسمت) برای MDP داده شده M و سیاست معین و بی حافظه σ (نه لزوماً بهینه)، DTMC خارج قسمت به صورت $M^\sigma = (S, s_0, P)$ تعریف می‌شود که در آن S و s_0 همانند M تعریف می‌شود و $P: S \times S \rightarrow [0,1]$ تابع تغییر وضعیت متناظر بوده و به صورت $P(s, s') = \delta(s, \sigma(s), s')$ تعریف می‌شود [2]. گاه به P ماتریس تغییر وضعیت نیز می‌گویند. از $Path_s^\sigma$ برای مجموعه همه مسیرهای متناهی M^σ با شروع از حالت S استفاده می‌شود.

2-2 احتمالات دسترس‌پذیری

^۱Temporal logic

^۲Optimal reachability probabilities

در خط‌های ۸ تا ۱۰ استفاده کرده و محاسبات را در چرخه دیگری از تکرارها ادامه می‌دهد.

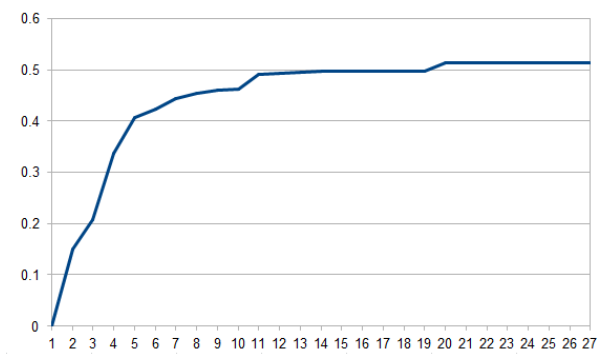
Algorithm 1. Policy Iteration for $p_s^{\max}(G)$

Input: An MDP $M = (S, s_0, Act, \delta, G)$

Output: $p_s^{\max}(G)$ for all $s \in S^?$

1. For all $s \in S$ do
2. $x_s = \begin{cases} 1 & \text{if } s \in G \\ 0 & \text{otherwise} \end{cases}$
3. endfor
4. $i=1$;
5. Select an initial policy σ_1 ;
6. do
7. Compute $x_s = p_s^\sigma(G)$ for all $s \in S$
8. foreach $s \in S^?$ do
9. $\sigma_{i+1}(s) = \arg \max_{\alpha \in Act(s)} \sum_{s' \in S} \delta(s, \alpha, s') \cdot x_{s'}(G)$;
10. endfor;
11. $i = i + 1$;
12. while $\sigma_{i+1} \neq \sigma_i$
13. Return $(x_s)_{s \in S^?}$;

تکرار سیاست زمانی به پایان می‌رسد که دو سیاست متوالی یکسان باشند و شرط $\sigma_i = \sigma_{i+1}$ برقرار باشد. سیاست پایانی را می‌توان به عنوان تقریبی خوب از سیاست بهینه در نظر گرفت. البته ممکن است سیاست پایانی پس از اتمام محاسبات بهینه نباشد اما معمولاً چنین وضعیتی برقرار است [2]. به عنوان یک مثال عددی از اعمال روش تکرار سیاست برای تعیین بیشینه احتمال رسیدن به حالت هدف برای روبات مثال یک مراحل اجرا در شکل ۱ نشان داده شده است.

$$\sigma^*(s) = \arg \max_{\alpha \in Act(s)} \left(\sum_{s' \in Post(s, \alpha)} P(s, \alpha, s') \cdot p_{s'}^{\sigma^*}(G) \right) (V)$$

بیشتر واریس‌گرهای مدل احتمالاتی مانند PRISM و STORM از روش‌های عددی تکراری مانند تکرار ارزش و تکرار سیاست برای حل معادله‌های بلمن استفاده می‌کنند [4,5]. برای ربات مثال ۱ احتمال بیشینه رسیدن به حالت هدف پس از اعمال روش تکرار ارزش در PRISM برابر با 0.5131 و احتمال کمینه رسیدن به حالت هدف برابر با 0.3894 به دست آمده است. یعنی در بهترین عملکرد روبات (با انتخاب بهترین سیاست) با احتمال 0.5131 قبل از اتمام شارژ ربات قادر خواهد بود شیء مورد نظر را پیدا کند. در ادامه این بخش به مرور روش تکرار سیاست پرداخته می‌شود. جزئیات بیشتر در مورد این روش‌ها و شرایط همگرایی آنها در [2,7] ارائه شده است.

۳-۲ تکرار سیاست

ایده روش تکرار سیاست تولید دنباله‌ای از سیاست‌های بی‌حافظه σ_i و ساخت DTMC خارج قسمت برای هر یک از این سیاست‌ها است. شمای کلی این روش در الگوریتم ۱ ارائه شده است. در این الگوریتم از یک بردار \vec{x} برای مقادیر استفاده می‌شود به شکلی که برای هر $s \in S$ از x_s برای ذخیره مقادیر تخمین زده شده برای $p_s^\sigma(G)$ استفاده می‌شود. پس از مقدارگذاری اولیه \vec{x} در خط ۲ و انتخاب سیاست اولیه σ_1 این الگوریتم از یک روش تکراری استاندارد (مانند گاوس-سایدل [2]) برای تقریب احتمال دسترس‌پذیری هر یک از حالت‌ها در DTMC متناظر استفاده می‌کند.

پس از برآورده ساختن شرط توقف محاسبات برای هر یک از DTMC‌های متناظر با سیاست‌های σ_i ، الگوریتم از یک روش حرصانه برای محاسبه یک سیاست بهبود یافته σ_{i+1}

شکل ۱. مقادیر عددی احتمال بیشینه رسیدن به حالت هدف

در این شکل محور افقی نشان دهنده شماره تکرار و محور عمودی نشان دهنده مقدار محاسبه شده در آن تکرار است. در واقع این نمودار چگونگی همگرا شدن به مقدار ۰,۵۱۳۱ را در تکرارهای مختلف نشان می‌دهد. برای این مثال روش تکرار سیاست دو مرتبه به اصلاح تکرار نیاز دارد. به ازای سیاست اولیه بعد از ۱۱ تکرار و به ازای سیاست دوم بعد از ۹ تکرار (در تکرار بیستم) اصلاح سیاست انجام می‌شود. نهایتاً چون سیاست سوم سیاست بهینه است تکرار سیاست در تکرار بیست و هفتم به مقدار مورد نظر همگرا شده و خاتمه می‌یابد.

۲-۴ تکرار سیاست اصلاح شده

یک چالش تکرار سیاست، همگرایی دیر هنگام آن به سیاست بهینه برای تعدادی از مدل‌های MDP است. نسخه استاندارد این روش از یک خط سیاست دلخواه (تصادفی) شروع می‌شود و ممکن است برای همگرایی به روش‌های بهینه به چندین اصلاح سیاست نیاز داشته باشد. نسخه اصلاح شده تکرار سیاست (که در ادامه مقاله MPI نامیده می‌شود) برای بروزرسانی هر سیاست پس از حداکثر تعداد مشخصی تکرار (به عنوان مثال ۱۰۰ تکرار) کار می‌کند. در نتیجه تعداد محدودی از تکرارها را برای DTMC خارج قسمت مربوطه اعمال می‌کند تا مقادیر حالت‌ها را بروز کند. یک مزیت MPI این است که از تکرارهای زیاد محاسبه برای DTMC‌های اولیه جلوگیری می‌کند. با این حال MPI ممکن است سعی کند سیاست‌ها را حتی در موارد بهینه نیز بهبود بخشد. در این حالت، در مقایسه با تکرار سیاست استاندارد، ممکن است تعداد کلی اصلاحات سیاست افزایش یابد. در بخش ۳ و به

عنوان نوآوری اصلی این مقاله ما روشی را پیشنهاد می‌کنیم که تعداد کلی تکرار روش MPI را کاهش دهد.

۲-۵ یادگیری ماشین

یادگیری ماشین روشی است که در آن از مجموعه‌ای از نمونه‌های اولیه برای آموزش استفاده می‌شود و هدف آن است که با تکنیک‌های مبتنی بر ریاضیات و احتمالات یک تعمیم از آن برای نمونه‌های جدید به دست آید تا امکان پیش‌بینی در مورد هر نمونه جدید ممکن فراهم آید [6]. در دسته‌بندی با نظارت^۱ چندین ویژگی برای نمونه‌ها در نظر گرفته شده و از یک تابع برچسب‌گذاری برای نگاهش هر یک از نمونه‌ها به دسته مورد نظر استفاده می‌شود. وظیفه یادگیری ماشین تحت نظارت تعریف رابطه بین ویژگی‌های مجموعه نمونه با برچسب‌ها است.

بسته به نوع مساله مورد استفاده و ماهیت داده‌ها، روش‌های مختلفی در دهه‌های گذشته برای یادگیری ماشین توسعه داده شده‌اند. برای مساله دسته‌بندی، بسته به اینکه داده‌ها خطی تفکیک پذیر باشند یا نه دسته‌بندی‌های متفاوتی ارجحیت خواهند داشت. به طور ویژه برای مساله مورد بررسی در این مقاله، به دلیل تفکیک خطی ناپذیر بودن داده‌ها بهتر است از روش‌های مناسب این رده مانند درخت تصمیم استفاده شود.

۲-۶ زبان مدل‌سازی PRISM

برای ارائه یک توصیف سطح بالا از یک سیستم کامپیوتری با رفتار تصادفی چندین زبان مدل‌سازی ارائه شده است. در این مقاله زبان مدل‌سازی PRISM به عنوان یک مورد شناخته شده (که در بیشتر ابزارهای واری مدل احتمالاتی استفاده می‌شود) در نظر گرفته می‌شود. در PRISM هر مدل به

^۱Supervised

عنوان "تکرار سیاست مبتنی بر یادگیری" که به اختصار LBPI (مخفف learning-based policy iteration) نامیده می‌شود به عنوان نوآوری اصلی این مقاله که ایده اصلی آن در شکل ۲ نشان داده شده است، استفاده می‌کنیم. برای ارزیابی دقت سیاست داده شده σ زمان مصرفی محاسبات و دقت پاسخ نهایی در نظر گرفته می‌شود.

۳-۱ استفاده از یادگیری ماشین برای تخمین

سیاست بهینه

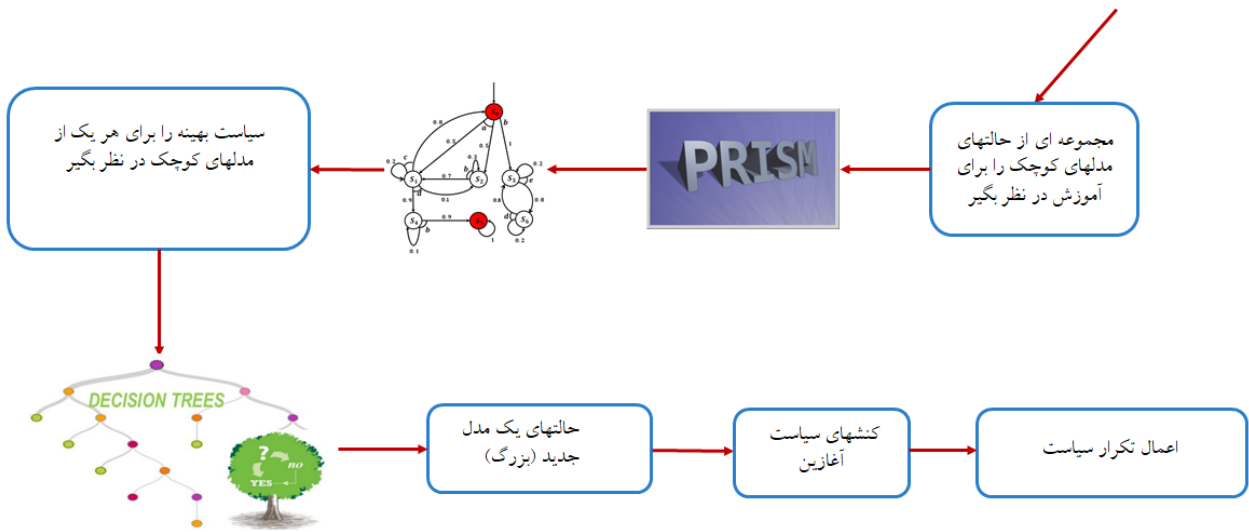
یک روش مناسب برای کاهش تعداد تکرارهای روش PI و MPI استفاده از یک سیاست نزدیک به بهینه σ^+ به عنوان سیاست اولیه σ_1 است. به عبارت دیگر علاقه‌مند به یافتن سیاست نزدیک به بهینه σ^+ هستیم که برای اکثر حالت‌های $s \in \mathcal{S}$ کنش‌هایی که σ^+ انتخاب می‌کند با کنش بهینه یکسان باشد یعنی شرط $\sigma^+(s) = \sigma^*(s)$ برای بخش عمده حالت‌ها برقرار باشد. برای یک MDP داده شده، روش ارائه شده برای محاسبه σ^+ به عنوان تخمینی از سیاست بهینه استفاده از یک دسته‌بند برای نگاشت هر یک از حالت‌ها به کنش بهینه معادل است. از این حقیقت استفاده می‌شود که اکثر مدل‌های برنامه از یک یا چند پارامتر استفاده می‌کنند که مقدار این پارامتر(ها) در اندازه مدل تأثیرگذار است. مجموعه-ای از n پارامتر p_1, p_2, \dots, p_n از یک مدل برنامه PRISM و بردار \overline{vals} از مقدارگذاری برای این پارامترها را در نظر بگیرید. قرارداد می‌کنیم که از $P(p_1 = val_1, \dots, p_n = val_n)$ برای MDP متناظری استفاده کنیم که در آن هر یک از پارامترهای p_i دارای مقدار val_i باشد. به عنوان مثال از $P(K=6)$ استفاده می‌شود تا MDP متناظر با مدلی را که در آن مقدار پارامتر برابر ۶ است نشان دهد.

صورت‌مجموعه‌ای از ماژول‌ها تعریف می‌شود. هر ماژول شامل یک یا چندین متغیر با مقادیر صحیح با دامنه مقادیر تعریف شده است. حد بالای مقادیر مجاز هر متغیر را می‌توان به طور صریح و یا بر اساس یک پارامتر مشخص کرد. همچنین ممکن است تعدادی متغیر سراسری تعریف شوند. برای نام-گذاری متغیرها در حالت کلی از var_i استفاده می‌شود: var_1 برای متغیر اول، var_2 برای متغیر دوم و مانند آن. تعدادی دستور چگونگی تغییر مقادیر متغیرها را مشخص می‌کنند. توصیف سطح بالای یک مدل (که مدل برنامه نام دارد) به یک سیستم تغییر وضعیت سطح پایین (که در مورد مدل‌های غیرقطعی MDP است) ترجمه می‌شود.

یک متغیر را پارامتری گوئیم اگر دامنه آن با یک پارامتر برنامه مشخص شود. در نتیجه تعدادی مدل MDP با اندازه متفاوت بر اساس مقادیر گوناگون پارامتر ساخته خواهند شد.

۳ روش ارائه شده برای بهبود تکرار سیاست

تکرار سیاست (PI) یکی از روش‌های استاندارد برای محاسبه احتمال دسترس‌پذیری بهینه برای یک MDP داده شده است. دقت سیاست اولیه σ_1 تأثیر قابل توجهی در کارایی این روش می‌تواند داشته باشد. انتخاب کنش‌های غیربهینه برای حالت‌ها در بیشتر موارد می‌تواند تأثیر منفی در همگرایی این روش به مقادیر واقعی داشته باشد [15]. در حالت کلی سیاست‌ها به تدریج به سیاست بهینه σ^* همگرا می‌شوند. در نتیجه دقت σ_1 می‌تواند در تعداد کلی تکرارها و زمان مصرفی کلی روش تکرار سیاست موثر باشد. به عنوان نوآوری اصلی این مقاله و برای تخمین یک سیاست مناسب و استفاده از این تخمین به عنوان سیاست آغازین روشی مبتنی بر یادگیری ماشین معرفی و توسعه داده می‌شود. در ادامه این مقاله از

شکل ۲- شمای کلی روش پیشنهادی

ایده کلی روش LBPI در شکل ۲ توضیح داده شده است. ورودی الگوریتم یک مدل برنامه به زیان PRISM است. با در نظر گرفتن مقادیر کوچک مختلف برای پارامترهای این برنامه مجموعه‌ای از حالت‌ها به دست می‌آیند. سپس با توجه به حالت‌های هدف، با اجرای PRISM مقادیر احتمال دسترس-پذیری بهینه و سیاست‌های بهینه به دست می‌آیند. با در نظر گرفتن مجموعه حالت‌های مدل‌های مورد نظر و کنش‌های بهینه متناظر هر حالت به عنوان ورودی مرحله آموزش، با استفاده از یادگیری ماشین یک درخت تصمیم به دست خواهد آمد. استفاده از این درخت تصمیم برای حالت‌های یک مدل جدید می‌تواند یک سیاست خوب را به عنوان سیاست شروع روش تکرار سیاست پیشنهاد دهد.

روش کلی یادگیری ماشین استفاده از مجموعه‌ای از داده‌های نمونه برای مرحله آموزش است. نمونه‌های مساله دارای مجموعه‌ای از ویژگی‌ها هستند که وضعیت هر یک از این نمونه‌ها را نشان می‌دهند. در مساله مورد نظر ما چندین مدل MDP کوچک به عنوان نمونه‌های مورد استفاده در نظر گرفته می‌شوند. این MDP های کوچک با در نظر گرفتن

مقادیر کوچکتر \overline{Val}_i (نسبت به \overline{Vals}) ساخته می‌شوند. همچنین هر متغیر برنامه به عنوان یکی از ویژگی‌های مساله در نظر گرفته می‌شود. در نتیجه فضای حالات مدل‌های MDP نمونه به عنوان ورودی برای مرحله آموزش در نظر گرفته می‌شوند. سیاست بهینه هر یک از MDP های نمونه تعیین کننده برچسب هر یک از حالت‌ها و دسته متناظر آن است. به عنوان مثال اگر سیاست بهینه برای یک حالت داده شده، اولین کنش را به عنوان کنش بهینه انتخاب کند آنگاه آن حالت در دسته نخست قرار می‌گیرد و به همین ترتیب سایر دسته‌ها برای حالت‌های مختلف در نظر گرفته می‌شوند. به طور دقیق‌تر با در نظر گرفتن k مدل MDP کوچک M_1, M_2, \dots, M_k در اولین گام شکل ۲ و سیاست‌های بهینه معادل آنها $\sigma_1^*, \sigma_2^*, \dots, \sigma_k^*$ که در گام بعد محاسبه شده‌اند و یک مدل MDP بزرگ M_{k+1} به عنوان ورودی، باید یک دسته‌بند مناسب اعمال شود. این دسته بند به شکلی است که سیاست $\sigma^+ \equiv \sigma_{k+1}^*$ به عنوان تقریب مناسبی ارائه شود که در آن برای بیشتر حالت‌های s از M_{k+1} داشته باشیم $\sigma^+(s) \equiv \sigma_{k+1}^*(s)$ و برای مدل برنامه داده شده P

ستون نشان داده شده است. به ازای هر مقدارگذاری برای ویژگی‌ها شماره دسته متناظر در شکل 3 نمایش داده شده است. چنین نگاشتی از ویژگی‌ها به برجسب کنش‌ها برای آموزش یک دسته‌بند استفاده می‌شود. در این مثال هر حالت (مقدارگذاری ویژگی‌ها) به یکی از سه دسته نسبت داده می‌شود و انتظار داریم دسته‌بند آموزش دیده بتواند دسته متناظر با هر حالت (کنش معادل) را برای یک مدل بزرگ داده شده پیش‌بینی کند. در این مقاله از درخت تصمیم برای دسته‌بندی استفاده می‌شود. دلیل اصلی علت انتخاب این دسته‌بند این است داده‌های مورد استفاده در این مقاله به راحتی تفکیک پذیر خطی نیستند و از طرفی نتایج تجربی (بخش 4) نشان می‌دهد این دسته‌بند با دقت خوبی می‌تواند کنش‌های بهینه را برای مدل‌های داده شده پیش‌بینی کند. هر چند تضمینی برای یافتن سیاست بهینه در روش ارائه شده در این قسمت وجود ندارد اما این روش می‌تواند یک تخمین مناسب برای اولین سیاست برای روش‌های PI و MPI ارائه دهد و از تعداد کلی تکرارها (در مقایسه با روش‌های استاندارد) بکاهد. با توجه به اینکه تمرکز اصلی این مقاله بر ارائه یک تخمین مناسب برای اولین تکرار است، برای ادامه کار از روش PI استاندارد استفاده می‌شود.

برای درک بهتر چگونگی استفاده از روش ارائه شده یک بار دیگر MDP مثال 1 را در نظر بگیرید. یادآوری می‌شود هدف از استفاده از فرآیندهای تصمیم مارکوف در این مقاله، مدل‌سازی مسائلی است که جنبه‌هایی از عدم قطعیت و احتمالات را با یکدیگر دارند. در صورتی که مدل حاصل به اندازه‌ای باید که حافظه جاری سیستم قادر به تحلیل آن باشد می‌توان از روش‌های استاندارد واریسی مدل احتمالاتی استفاده کرد. در مورد روبات مثال 1 در صورتی که اندازه محیط به میزانی باشد که MDP حاصل دچار مشکل انفجار حالات

مجموعه‌ای از n پارامتر آن، k بردار $\overline{vals}_1, \overline{vals}_2, \dots, \overline{vals}_k$ از مقادیر کوچک برای این پارامترها را در نظر گرفته می‌شوند (بخش نخست شکل 2) تا k مدل MDP به شکل M_1, M_2, \dots, M_k را به عنوان نمونه‌های آموزش به دست آیند. هر مدل M_i به صورت $M_i = P(\overline{p} = \overline{vals}_i)$ ساخته می‌شود که در آن $\overline{p} = \overline{vals}_i$ به معنای انتساب مقادیر \overline{vals}_i به بردار پارامترهای p است. برای ایجاد تمایز میان مجموعه حالت‌های مدل‌های مختلف و ارائه تعریف غیرمبهم از اشیاء ورودی، تعدادی ویژگی اضافه در نظر گرفته می‌شوند. با هدف تعمیم بهتر دسته‌بند آموزش یافته، برای هر متغیر پارامتری مثل var_j با در نظر گرفتن $bound_j$ به عنوان حد بالای مقادیر آن (که تابعی از پارامتر p_j است) یک ویژگی اضافه به صورت $bound_j - var_j$ (تفاوت مقدار متغیر با حد بالای آن) تعریف می‌شود. یک سیاست دلخواه σ هر یک از حالت‌های $s \in S/G$ را به دسته متناظر آن نگاشت می‌کند.

از یک روش تکراری استاندارد می‌توان برای محاسبه سیاست بهینه هر یک از مدل‌های M_i استفاده کرد. هر چند یک روش عددی تکراری نمی‌تواند تضمین کند که سیاست دقیقاً بهینه را محاسبه کند اما می‌توان با در نظر گرفتن یک مقدار ϵ کوچک از روش تکرار بازه [7] برای محاسبه سیاست بهینه با حداکثر خطای ϵ استفاده نمود. با داشتن مدل‌های MDP کوچک برای مرحله آموزش انتظار داریم زمان اجرای کمی برای مرحله آموزش در مقایسه با زمان لازم برای یافتن سیاست بهینه برای یک مدل بزرگ داشته باشیم.

برای درک بهتر روش ارائه شده شکل 2 را در نظر بگیرید که قسمتی از یک سیاست بهینه را به عنوان نگاشتی از ویژگی‌ها (متغیرها)ی مدل برای 3 مدل از یک MDP نمونه را نشان می‌دهد که برنامه آن شامل 5 متغیر است. همچنین ویژگی اضافه استفاده شده مقدار $bound - counter$ است که در ششمین

استاندارد (مانند روش‌های استفاده شده در [7,9,10,15]) مقایسه زمان مصرفی و یا تعداد تکرارهای روش استاندارد و یک روش بهبود یافته است. از طرف دیگر یک روش کلی در یادگیری ماشین برای تحلیل دقت یک دسته بند، مقایسه تعداد پیش‌بینی‌های نادرست بر روی داده‌های تست است. اما در مورد مساله واریسی مدل احتمالاتی تعداد پیش‌بینی‌های نادرست الزاما نشان از معیار مناسبی برای دقت یک سیاست پیش‌بینی نیست. به عنوان مثال ممکن است احتمال دسترس‌پذیری حالتی مانند s_i به طور مستقیم یا غیر مستقیم بر روی مقادیر تعداد زیادی از حالت‌های دیگر تاثیرگذار باشد. در چنین حالتی انتخاب یک کنش نادرست برای s_i می‌تواند بر روی مقادیر سایر حالت‌های وابسته (حتی در صورت انتخاب حالت بهینه برای آنها) تاثیر منفی بگذارد. برای تعریف یک معیار مناسب برای دقت محاسبات سیاست پیشنهادی σ^+ ، احتمالات دسترس‌پذیری محاسبه شده برای حالت‌های DTMC خارج قسمت M^{σ^+} را با مقادیر محاسبه شده با استفاده از روش تکرار بازه مقایسه می‌کنیم. برای هر حالت $s \in S$ و سیاست مورد نظر σ از $precision(s, \sigma)$ به عنوان دقت مقدار محاسبه شده برای s تحت σ استفاده شده و به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$precision(s, \sigma) = \frac{\min(p_s^\sigma(G), p_s^{\sigma^+}(G))}{\max(p_s^\sigma(G), p_s^{\sigma^+}(G))}$$

توجه این تعریف این است که برای دسترس‌پذیری کمینه و برای یک سیاست غیربهینه مقدار تخمین زده شده ممکن است بیشتر از مقدار واقعی باشد. در نتیجه مقدار کمتر در صورت کسر و مقدار بیشتر در مخرج کسر قرار می‌گیرد. بر اساس این تعریف و برای سیاست ارائه شده σ^+ توسط روش مبتنی بر یادگیری ماشین، سه کلاس برای دقت مقادیر محاسبه شده در نظر می‌شود:

نشود می‌تواند از روش‌های مثل PI برای تحلی آن استفاده کرد. اما در صورتی که MDP بیش از اندازه بزرگ باشد (که موضوع اصلی مقاله جاری است)، ابتدا با افزایش سطح انتزاع و کوچک کردن محیط عملیاتی می‌توان چندین MDP استاندارد (که حافظه جاری سیستم قادر به نگهداری اطلاعات آنهاست) به دست آورد.

3,1,0,3,1,12	->	2
3,1,1,0,0,12	->	1
3,1,1,1,0,12	->	1
3,1,1,1,1,12	->	0
3,1,1,2,0,12	->	1
.		
.		
.		
3,1,0,3,1,16	->	2
3,1,1,0,0,16	->	1
3,1,1,1,0,16	->	1
3,1,1,1,1,16	->	0
3,1,1,2,0,16	->	1
.		
.		
.		
3,1,0,3,1,20	->	2
3,1,1,0,0,20	->	1
3,1,1,1,0,20	->	1
3,1,1,1,1,20	->	0
3,1,1,2,0,20	->	1
.		
.		
.		

شکل ۳. نگاهی از ویژگی‌های متناظر با هر حالت به کنش‌های بهینه. برای سادگی شماره حالت نشان داده نشده است.

۲-۳ تحلیل دقت روش LBPI

معیارهای زیادی را می‌توان برای دقت یک سیاست در روش پیشنهادی این مقاله ارائه داد. روش‌های مورد استفاده

کل حالت‌های به کار رفته در مرحله آموزش برای هر دسته از مدل‌ها ارائه شده است.

$$C_1 = \{s \in S^? \mid precision(s, \sigma) \geq .99\}$$

$$C_2 = \{s \in S^? \mid .99 > precision(s, \sigma) \geq .9\},$$

$$C_3 = \{s \in S^? \mid .9 > precision(s, \sigma)\}.$$

تعداد کل حالت‌ها	تعداد متغیرهای برنامه	پارامترها برای آموزش	نام مدل (پارامتر)
129408	9	3,4,5	Consensus(K)
577128	22	2,3,4	Zeroconf(K)
1450110	21	30,40,50	Mer(n)
713532	13	40,50,06	Wlan(TTM)
510732	3	500,600, 700	Firewire(ddl)

برای پیاده سازی روش LBPI از واریسی گز مدل احتمالاتی PRISM که یک نرم افزار متن باز است استفاده شده است. این پیاده سازی با استفاده از ساختمان داده خلوت مورد استفاده در PRISM و با استفاده از زبان C انجام شده است. هر چند مولفه‌های سطح بالاتر PRISM با استفاده از JAVA توسعه داده شده‌اند اما برای بخش‌های مربوط به محاسبات عددی آن به طور عمده از C استفاده شده است. علاوه بر این برای ساخت درخت تصمیم از زبان پایتون و کتابخانه DecisionTreeClassifier از مجموعه skitlearn استفاده شده است.

پیاده سازی LBPI انجام شده اطلاعات مربوط به هر سیاست را (که توسط درخت تصمیم تولید شده) از فایل می‌خواند و از آن به عنوان سیاست شروع استفاده و محاسبات عددی را مطابق الگوریتم ۱ ادامه می‌دهد. برای هماهنگی بین هر مدل و اطلاعات سیاست متناظر از یک برنامه shell استفاده شده است. محاسبات مربوط به ساخت درخت تصمیم در ویندوز و سایر محاسبات در اوبونتو ۲۰ و بر روی کامپیوتری با ۸ گیگابایت حافظه اصلی و پردازنده اینتل corei-7 انجام شده‌اند.

طبق این تعریف‌ها C_1 کلاس همه حالت‌هایی است که مقادیر محاسبه شده برای احتمالات دسترس پذیری آنها تحت سیاست σ^+ با مقدار دقیق آن در دو رقم نخست بعد از اعشار یکسان است. C_2 شامل همه حالت‌هایی است مقدار محاسبه شده برای آنها در اولین رقم معنادار بعد از اعشار با مقدار دقیق یکسان باشد. هر اندازه که درصد بیشتری از حالت‌ها به کلاس C_1 تعلق داشته باشند، دقت سیاست σ^+ بیشتر بوده و امیدواریم با تعداد تکرار کمتری به مقادیر مورد نظر همگرا شویم.

۴- نتایج تجربی

برای اعتبار سنجی و بررسی کارایی روش پیشنهادی LBPI و مقایسه آن با روش‌های PI و MPI پنج کلاس از MDP های استاندارد به عنوان بررسی موردی^۱ در نظر می‌شوند. این پنج کلاس شامل Consensus, Zeroconf, Mer, Wlan, Firewire از مجموعه بررسی‌های موردی واریسی گز PRISM انتخاب شده‌اند که به طور گسترده در کارهایی از این دست استفاده شده‌اند [2,3,7,9,15-17]. برای هر دسته یک پارامتر برای ساخت MDP های گوناگون در نظر می‌شوند. در جدول ۱ برخی اطلاعات مربوط به این دسته از مدل‌ها نمایش داده شده‌اند. در این جدول نام مدل‌ها و مقادیر به کار رفته برای پارامترها در مرحله آموزش ارائه شده است. تعداد متغیرهای برنامه نشان می‌دهد برنامه PRISM هر دسته از مدل‌های شامل چه تعداد متغیر است. همچنین تعداد

با استفاده از مجموعه نمونه‌های آموزشی و با به کارگیری درخت تصمیم، برای هر دسته از مدل‌های پنجگانه یک درخت تصمیم متناظر ایجاد می‌شود. برای بررسی تاثیر روش LBPI بر کاهش زمان اجرایی، برای هر دسته از مسائل، تعدادی مدل بزرگتر از مدل‌های آموزشی در نظر گرفته شده و سیاست بهینه با استفاده از درخت تصمیم ساخته شده است.

به منظور اعتبارسنجی و تحلیل تاثیرگذاری روش پیشنهادی این مقاله بر روی کاهش زمان اجرایی روش PI، تعداد گام‌های لازم برای همگرایی پاسخ‌ها و نیز زمان اجرا برای هر یک از نمونه‌های موردی گزارش و بررسی می‌شود. همچنین از آنجایی که تعداد تکرارها در روش‌های تکراری استاندارد بر روی دقت محاسبات تاثیر مستقیم دارد، میزان خطای ناشی از عدم بهینگی سیاست آغازین را نیز به عنوان معیاری دیگر در نظر می‌گیریم.

در جدول ۲ نتایج حاصل از اجرای روش PI با استفاده از سیاست‌های ساخته شده پیشنهادی توسط درخت تصمیم با روش‌های PI استاندارد و MPI مقایسه شده است. در تمام اجراها از $\epsilon = 10^{-6}$ به عنوان مقدار آستانه همگرایی جواب‌ها استفاده شده است. همچنین در تمام موارد زمان اجرایی بر حسب ثانیه داده شده است. در این جدول نخست نام کلاس‌های مدل و سپس مقادیر پارامترهای مورد استفاده برای ساخت مدل‌ها و نیز تعداد حالت‌های هر یک از مدل‌های ساخته شده گزارش شده است. برای مقایسه کارایی روش LBPI با دو روش دیگر تعداد تکرارهای انجام شده نیز زمان مصرفی تا همگرایی جواب‌ها ارائه شده است. همچنین دقت روش LBPI با استفاده از شاخص بخش ۲-۳ در جدول ۲ آمده است. بر اساس این شاخص مشخص شده است که چه درصدی از کل فضای حالات هر مدل به کلاس C_1 (با دقت بالای ۹۹٪)، چه درصدی به کلاس C_2 و چه درصدی به

کلاس C_3 تعلق دارد. علاوه بر این میزان خطای سیاست پیشنهادی در ستون خطای LBPI گزارش شده است. برای محاسبه این خطا ابتدا روش تکرار بازه بر روی هر مدل اعمال شده است که مقدار دقیق احتمال بهینه رسیدن به حالت هدف با شروع از s_0 را تا ۶ رقم اعشار می‌دهد. سپس روش تکرار بازه بر روی DTMC خارج قسمت حاصل از اعمال سیاست پیشنهادی σ^+ اجرا می‌شود. مقدار گزارش شده از این روش دقت σ^+ در تعیین احتمال دسترس‌پذیری بیشینه تا ۶ رقم اعشار را نشان می‌دهد. با مقایسه این مقدار با مقدار محاسبه شده نخست، دقت نسبی روش LBPI به دست می‌آید که بر این اساس خطای LBPI در جدول ۲ گزارش شده است. از آنجا که در روش PI و MPI معمولاً از یک سیاست تصادفی به عنوان سیاست آغازین استفاده می‌شود و با یک نمونه نمی‌توان نتیجه‌گیری کرد، برای تحلیل بهتر روش LBPI، روش PI را با در نظر گرفتن ۲۰ سیاست تصادفی تحلیل کرده‌ایم. به ازای هر سیاست تصادفی مقدار عددی احتمال دسترس‌پذیری را در DTMC خارج قسمت محاسبه کرده و میانگین مقادیر و بهترین جواب را در نظر گرفته و مقدار خطای نسبی هر یک را در جدول ۲ (تحت عنوان RPI) گزارش کرده‌ایم.

با توجه به نتایج تجربی، در بیشتر موارد روش LBPI قادر به کاهش تعداد کل تکرارها و زمان محاسبات است. در مورد کلاس Consensus روش MPI تقریباً دو برابر سریع‌تر از روش PI بوده و روش پیشنهادی LBPI بین ۲۵ تا ۳۰ درصد تعداد تکرارها و زمان مصرفی را در مقایسه با روش MPI کاهش می‌دهد. برای همه مدل‌های این دسته سیاست پیشنهادی درخت تصمیم قادر است مقادیر مورد نظر را با خطای کمتر از ۱ درصد محاسبه کند و تمام حالت‌ها در کلاس C_1 قرار می‌گیرند.

(و نه تنها سیاست آغازین) مشابه دقت محاسبات روش‌های PI و MPI است.

برای مدل‌های Mer و Wlan تعداد تکرارها و نیز زمان مصرفی در روش LBPI تقریباً نصف تعداد تکرارها و زمان مصرفی روش‌های PI و MPI است. در مورد مدل‌های کلاس Mer تعداد قابل توجهی از حالت‌ها به کلاس C3 تعلق دارند. برای این دسته از مسائل و نیز دسته Zeroconf می‌توان از روش‌های قدرتمندتر یادگیری مثل روش یادگیری عمیق برای بهبود دقت محاسبات استفاده کرد. برای مدل‌های firewire تعداد تکرارهای روش‌های PI و MPI با تعداد تکرارهای روش LBPI تقریباً برابر است. در این دسته از مسائل سیاست نخست که توسط PRISM برای روش‌های PI و MPI انتخاب می‌شود تا حد زیادی به سیاست بهینه نزدیک است و در نتیجه تعداد تکرارها در روش مبتنی بر یادگیری چندان کاهش نمی‌یابد.

برای مدل‌های کلاس Zeroconf درحالی که تعداد تکرارهای روش‌های PI و MPI به یکدیگر نزدیکند روش LBPI قادر به کاهش تعداد تکرارها و زمان مصرفی تا حدود ۹۰ درصد است. هر چند در این روش دقت محاسبات انجام شده مبتنی بر سیاست پیشنهادی چندان زیاد نیست و بخش قابل توجهی از فضای حالات هر مدل به کلاس C3 تعلق دارد اما تعداد کل محاسبات کاهش چشم‌گیری می‌یابد. در این مثال خطای روش LBPI با افزایش K کمی بیشتر می‌شود. در حالی که سیاست‌های تصادفی به طور میانگین دقت پایینی برای نمونه‌های این دسته دارند امکان رسیدن به یک سیاست خوب با در نظر گرفتن تعدادی سیاست تصادفی افزایش می‌یابد و در نتیجه خطای بهترین جواب کم است.

باید دقت داشت روش LBPI از سیاست پیش‌بینی شده توسط درخت تصمیم تنها برای سیاست آغازین استفاده می‌کند و پس از انجام محاسبات تکراری بر روی DTMC ساخته شده، برای بهبود سیاست از روشی مشابه الگوریتم ۱ استفاده می‌کند. در نتیجه دقت محاسبات پس از پایان اجرای کامل LBPI

جدول ۲ نتایج حاصل از اجرای روش پیشنهادی و مقایسه آن با روش‌های تکرار سیاست استاندارد و تکرار سیاست بهبود یافته

نام مدل	پارامتر	تعداد حالات	تعداد تکرار PI	تعداد تکرار MPI	تعداد تکرار LBPI	زمان اجرای PI	زمان اجرای MPI	زمان اجرای LBPI	درصد حالت- C1	درصد حالت- C2	درصد حالت- C3	خطای LBPI	میانگین خطای RPI	کمترین خطای RPI
Consensus	16	166016	83775	44193	29693	372	219	152	100	0	0	<.0001	.6452	.5813
	24	247936	145698	85243	57659	653	419	308	100	0	0	.0013	.718	.6219
	32	329856	268844	138449	90996	1342	720	519	100	0	0	.0045	.7649	.6548
	40	411776	395012	221453	128254	1961	1252	811	100	0	0	.0179	.7826	.6693
	6	798471	1254	1045	80	19	17.2	4.1	97.6	1.2	1.2	.0004	.2317	.0327
	10	3001911	1881	1742	147	93	87	7.8	78.9	7.5	13.6	.0098	.2519	.0428

.0315	.2484	.018	48.5	0	51.5	10.5	121	125	160	1846	1889	4427159	14	Zeroconf
.03258	.261	.0211	51.1	7.5	41.4	15.8	144	141	144	1989	1912	5477150	18	
.0785	.0872	.0178	31.9	21.9	46.2	9.4	17	17	43	83	83	1773664	300	Mer
.0763	.0921	.0181	31.9	21.9	46.2	17	31	31	43	83	83	2955064	500	
.0592	.1049	.0183	31.9	22	46.1	28	47	47	43	84	84	4431814	750	
.0674	.112	.0184	32	21.9	46.1	36	63	63	43	86	86	5908564	1000	
.0069	.0573	.0003	0.2	0.4	99.4	9.2	16	16	161	279	279	1920725	100	Wlan
.0094	.0829	.0004	0.6	0.9	98.5	14	31	31	179	480	480	2192135	110	
.0121	.0921	.0006	0.8	1.2	98	17	40	40	210	585	585	2463145	120	
.0158	.0895	.001	0.8	1.3	97.9	19	56	56	235	795	795	2733747	130	
.3416	.3755	<.0001	0	0	100	9.3	9.2	9.2	987	985	985	412062	1000	Firewire
.3284	.4119	<.0001	0	0	100	25	25	25	1475	1473	1473	717562	1500	
.3402	.4058	.0007	.01	.02	99.7	33	33	33	2006	2005	2005	1023062	2000	
.3593	.4319	.0008	0.2	0.3	99.5	42	42	42	2494	2493	2493	1328562	2500	

۵- نتیجه گیری

های بزرگ می توان امکان بسط روش ارائه شده در راستای واری مدل آماری را مورد بررسی قرار داد.

در این مقاله، با استفاده از یادگیری ماشین و درخت تصمیم روشی جدید برای ارائه یک تخمین مناسب از سیاست اولیه برای یک فرآیند تصمیم مارکوف ارائه شد. هدف اصلی این روش کاهش زمان مصرفی روش PI در واری مدل برای سیستم های مدل شده با MDP ها است. نتایج تجربی نشان می دهد تعداد تکرارها و در نتیجه زمان مصرفی روش PI با استفاده از ایده ارائه شده تا ۹۰ درصد کاهش می یابد در حالی که دقت محاسبات این روش کاهش چندانی نمی یابد. برای پژوهش های آینده می توان از سایر روش ها مانند شبکه های عصبی عمیق برای ارائه یک سیاست نزدیک به بهینه استفاده کرد. همچنین با در نظر گرفتن مدل-

مراجع

- [1] C. Baier, J.P. Katoen. Principles of model checking. MIT press, 2008.
- [2] V. Forejt, M. Kwiatkowska, G. Norman, D. Parker. "Automated verification techniques for probabilistic systems." In International school on formal methods for the design of computer, communication and software systems, pp. 53-113. Springer, Berlin, Heidelberg, 2011.
- [3] J.P. Katoen. "The probabilistic model checking landscape." In Proceedings of the 31st Annual ACM/IEEE Symposium on Logic in Computer Science, pp. 31-45. 2016.
- [4] C. Hensel, S. Junges, J.P. Katoen, T. Quatmann, M. Volk. The probabilistic model checker storm. International Journal on Software Tools for Technology Transfer. pp. 1-22. Jul 2021
- [5] M. Kwiatkowska, G. Norman, D. Parker. PRISM 4.0: Verification of Probabilistic Real-time Systems. In Proc. 23rd International Conference on Computer Aided Verification (CAV'11), volume 6806 of LNCS, pp. 585-591, Springer, 2011
- [6] T. Gros, H. Hermanns, J. Hoffmann, M. Klauck, M. Steinmetz. Deep Statistical Model Checking. In: Gotsman A., Sokolova A. (eds) Formal Techniques for Distributed Objects,

- Processes. IEEE/IFIP 41st Int. Conf. Dependable Systems & Networks (DSN), Hong Kong, China, IEEE CS Press. pp. 359-370. June 2011
- [16] A. Hartmanns, M. Klauck, D. Parker, T. Quatmann, E. Ruijters. The quantitative verification benchmark set. In: Vojnar, T., Zhang, L. (eds.) TACAS.LNCS, vol. 11427, pp. 344350. Springer, Cham. 2019
- [17] F. Ciesinski, C. Baier, M. Größer, J. Klein. "Reduction techniques for model checking Markov decision processes." In Fifth International Conference on Quantitative Evaluation of Systems, pp. 45-54. IEEE, 2008.
- [18] کاهش تاخیر مبتنی بر طاهره صالحی - محسن معدنی - مزده مهدوی بر فرآیند تصمیم‌گیری مارکوف در شبکه‌های بی‌سیم بی‌خودرویی چهارمین کنفرانس بین‌المللی مطالعات نوین در علوم کامپیوتر 1396 - فناوری اطلاعات
- [19] M. Mohagheghi, J. Karimpour, and A. Isazadeh. "Prioritizing methods to accelerate probabilistic model checking of discrete-time Markov models." *The Computer Journal* 63, no. 1 (2020): 105-122.
- [20] M. Mohagheghi, J. Karimpour, and Ayaz Isazadeh. "Improving Modified Policy Iteration for Probabilistic Model Checking." *Computer Science* 23, no. 1 (2022).
- [21] J. Karimpour, A. Isazadeh, M. Mohagheghi, and K. Salehi. "Improved Iterative Methods for Verifying Markov Decision Processes." In *Fundamentals of Software Engineering: 6th International Conference, FSEN 2015, Tehran, Iran, April 22-24, 2015. Revised Selected Papers*, pp. 207-214. Springer International Publishing, 2015.
- [۲۲] نجفی س.، نوفرستی س.، "تعیین برش زمانی در الگوریتم زمانبندی نویت‌گردشی با استفاده از یادگیری ماشین"، مجله محاسبات نرم، جلد ۱۰، شماره ۲، ص. ۴۳-۳۲، ۱۴۰۰.
- [۲۳] صادقیان ر.، "تعیین نقطه تعادل در بازی‌های پویای مارکوفی گسسته دونفره با احتمالات انتقال صرفاً تحت تأثیر استراتژی‌های رقیب"، مجله محاسبات نرم، جلد ۱۱، شماره ۱، ۱۴۰۱
- [۲۴] ویسی ه.، فایده‌شرف ه.، ابراهیمی م.، "بهبود کارایی الگوریتم‌های یادگیری ماشین در تشخیص بیماری‌های قلبی با بهینه‌سازی داده‌ها و ویژگی‌ها"، مجله محاسبات نرم، جلد ۸، شماره ۱، ص. ۸۵-۷۰، ۱۳۹۸
- Components, and Systems. FORTE 2020. Lecture Notes in Computer Science, vol 12136. 2020
- [7] C. Baier, J. Klein, L. Leuschner, D. Parker, S. Wunderlich. Ensuring the reliability of your model checker: interval iteration for markov decision processes. In: CAV 2017. LNCS, vol. 10426, pp. 160180. Springer, Cham 2017.
- [8] C. Baier, P.R. DArgenio, H. Hermans. On the probabilistic bisimulation spectrum with silent moves. *Acta Informatica*. vol. 57, pp. 465-512. 2020.
- [9] T. Brázdil, C. Krishnendu, C. Martin, F. Vojtěch, J. Křetínský, M. Kwiatkowska, D. Parker, M. Ujma. "Verification of Markov decision processes using learning algorithms." In *International Symposium on Automated Technology for Verification and Analysis*, pp. 98-114. Springer, Cham, 2014.
- [10] L. Gui, J. Sun, S. Song, Y. Liu, J.S. Dong. SCC-Based Improved Reachability Analysis for Markov Decision Processes. *Int. Conf. Formal Engineering Methods, Luxembourg, 35 November, Volume 8829 of Lecture Notes in Computer Science*, pp. 171186. Springer, Berlin. 2014.
- [11] Bouchekir, Redouane, and Mohand Cherif Boukala. "Toward implicit learning for the compositional verification of Markov decision processes." In *International Conference on Verification and Evaluation of Computer and Communication Systems*, pp. 200-217. Springer, Cham, 2018.
- [12] Shlahkter, Oleksandr, and Chi-Guhn Lee. "Accelerated modified policy iteration algorithms for Markov decision processes." *Mathematical Methods of Operations Research* 78, no. 1 pp. 61-76. 2013.
- [13] A. Rataj, B. Wona-Szczeniak. Extrapolation of an Optimal Policy using Statistical Probabilistic Model Checking. *Fundamenta Informaticae* 157, no.4 pp. 443-461. 2018.
- [14] M. Mohagheghi, K. Salehi. "Machine Learning and Disk-based Methods for Qualitative Verification of Markov Decision Processes." In *ICTERI Workshops*, pp. 74-88. 2020.
- [15] M. Kwiatkowska, D. Parker, H. Qu. Incremental Quantitative Verification for Markov Decision